

ÎNCHEIERE

02 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul lui Caraman Grigore, avocatul Josan Mihai,

în pricina civilă la cererile de chemare în judecată depuse de reprezentantul lui Caraman Grigore, avocatul Josan Mihai împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 10 aprilie 2015 reprezentantul lui Caraman Grigore, avocatul Josan Mihai a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, la data de 12 martie 2015 a aflat că prin hotărîrea Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr.96 din 20 iulie 1995 s-a transmis în proprietate privată apartamentul nr.10 din str. Grenoble nr.159/6, mun. Chișinău și s-a stabilit soților Socolova Nina și Caraman Grigore suma pentru achitare a locuinței în mărime de 7972,57 de lei.

Susține că, la data de 30 august 1995 Socolova Nina a achitat contra bonuri patrimoniale suma de 7972,57 de lei și i-a fost eliberat contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței nr.10 din str. Grenoble nr.159/6, mun. Chișinău, însă contractul menționat nu a fost înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial.

Afirmă că, prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr.2-3189/14 din 23 iulie 2014 s-a recunoscut Socolova Nina, cu dreptul pierdut la folosința spațiului locativ în apartamentul nr.10 din str. Grenoble nr.159/6, mun. Chișinău.

Menționează că, prin dispoziția Preturii Centru, mun. Chișinău nr.1981-D din 11 decembrie 2014, a fost modificat contractul de închiriere a apartamentului menționat pe numele lui Caraman Grigore, ultimul devenind chiriaș principal a imobilului, totodată fiind incluși membrii familiei acestuia în tabelul nominal.

Relevă că, prin cererea nr.07-06/307 din 13 martie 2015 a solicitat anularea hotărîrii Consiliului municipal de privatizare a fondului locativ nr.96 din 20 iulie 1995, însă a fost respinsă pe motivul că a omis termenul de contestare a hotărîrii menționate.

Solicită anularea hotărîrii Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr.96 din 20 iulie 1995 și a refuzului Direcției generale economie, reforme și relații

patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău nr.07-06/307 din 01 aprilie 2015 cu satisfacerea cererii lui Caraman Grigore privind privatizarea apartamentului.

La data de 29 aprilie 2015 reprezentantul lui Caraman Grigore, avocatul Josan Mihai a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat motive similare celor invocate în acțiunea înaintată la 10 aprilie 2015 menționând că, prin hotărârea Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr.401 din 27 martie 2015 s-a refuzat privatizarea apartamentului nr.10 din str. Grenoble nr.159/6, mun. Chișinău pe numele lui Caraman Grigore, întrucât apartamentul respectiv a fost privatizat în baza hotărârii Comisiei pentru privatizarea fondului locativ nr.96 din 20 iulie 1995 de către Socolova Nina.

Susține că, la data de 06 aprilie 2015 s-a adresat cu o cerere prealabilă către pîrît privind anularea hotărârii Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr.401 din 27 martie 2015, însă i s-a refuzat în satisfacerea acesteia.

Solicită anularea hotărârii Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr.401 din 27 martie 2015 privind refuzul privatizării ap.10 din str. Grenoble nr.159/6, mun. Chișinău pe numele lui Caraman Grigore cu 3 membri ai familiei cu admiterea cererii privind privatizarea apartamentului menționat.

Prin încheierea protocolară din 10 august 2015 s-a conexasat într-o singură procedură cauzele civile (f.d.77).

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 25 septembrie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de avocatul lui Caraman Grigore, Josan Mihai împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la anularea hotărârii Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr.96 din 20 iulie 1995, ca tardivă și s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de avocatul lui Caraman Grigore, Josan Mihai împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la anularea hotărârii Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr.401 din 27 martie 2015 și refuzului nr.07-06/307 din 01 aprilie 2015, ca neîntemeiată.

În motivarea poziției sale, prima instanță a reținut că, reprezentantul reclamantului Caraman Grigore, avocatul Josan Mihai s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune la data de 10 aprilie 2015 solicitînd anularea hotărârii Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr.96 din 20 iulie 1995, cu omiterea termenului prevăzut la art.14 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ, adică peste 20 de ani.

Instanța a mai reținut că, la depunerea acțiunii cît și în cadrul ședinței de judecată reprezentantul reclamantului nu a solicitat repunerea în termen, precum și nu a invocat motivele omiterii.

Totodată, prima instanță a constatat că, prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 23 iulie 2014, fostul chiriaș principal, Socolova Nina a fost recunoscută cu dreptul pierdut la spațiul locativ în apartamentul nr.10 din str. Grenoble nr.159/6, mun. Chișinău, fapt pentru care prin dispoziția Preturii Centru, mun. Chișinău nr.198-D din 11 decembrie 2014 a fos modificat contractul de închiriere a apartamentului menționat pe numele lui Caraman Grigore, ultimul devenind chiriaș principal a imobilului menționat. Or prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 23 iulie 2014,

Socolova Nina și-a pierdut dreptul de folosință și posesie și nicidecum dreptul de proprietate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de Caraman Grigore și s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 25 septembrie 2015.

La data de 16 decembrie 2016, reprezentantul lui Caraman Grigore, avocatul Josan Mihai a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, prin care a solicitat repunerea în termen de declarare a recursului, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii, menționând că la judecarea cauzei au fost încălcate și interpretate eronat normele de drept material și procedural, fiind apreciate eronat și arbitrar probele.

Susține că, instanțele inferioare urmau să se expună asupra fondului deciziei Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr.96 din 20 iulie 1995, deoarece ele s-au axat pe tardivitatea depunerii acțiunii, însă Legea contenciosului administrativ prevede examinarea în fond a cererii de anulare a actului administrativ.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că

aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că, cerința reprezentantului recurentului cu privire la repunerea în termen de declarare a recursului este inoportună de examinat, deoarece decizia recurată a fost recepționată de avocatul Josan Mihai la data de 28 noiembrie 2016, reieșind din inscripția inserată pe cererea din 23 noiembrie 2016 (f.d. 135), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 16 decembrie 2016 (f.d. 136-138), prin urmare calea de atac a fost exercitată în termen.

Alegațiile recurentului din cererea de recurs precum că, instanțele inferioare urmau să se expună asupra fondului deciziei Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr.96 din 20 iulie 1995, deoarece ele s-au axat pe tardivitatea depunerii acțiunii, însă Legea contenciosului administrativ prevede examinarea în fond a cererii de anulare a actului administrativ nu pot fi reținute, reieșind din faptul că la examinarea acțiunii, instanța verifică dacă cererea de chemare în judecată a fost depusă cu respectarea termenelor de adresare în instanța de judecată și mai apoi face o incursiune în fond a pricinii deferită judecării.

Mai mult, Legea contenciosului administrativ prevede împuternicirile instanței de a adopta *inter alia*, o hotărâre de respingere a acțiunii ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție, iar verificarea respectării termenului de prescripție este prerogativa instanței, or art. 25 alin.(1) lit.a) din Legea contenciosului administrativ prevede că, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Prin urmare, instanțele inferioare au elucidat toate circumstanțele importante ale pricinii, fiind examinate prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 24 alin.(3) din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, fiindu-le oferite o apreciere justă acestora, iar actele normative vizate au fost interpretate și aplicate elocvent de instanțele inferioare prin prisma circumstanțelor importante ale pricinilor.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează numai circumstanțele de drept ale pricinii.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul lui Caraman Grigore, avocatul Josan Mihai, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul lui Caraman Grigore, avocatul Josan Mihai, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță